

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שישי י"ז בחשוון תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

סוטה - ד

1. שנינו: כמה שיעור סתירה - כדי טומאה, שהוא כדי ביאה, שהוא כדי העראה. מדוע נצרכים כל השיעורים הנ"ל?
מ'טומאה' לבד היינו חושבים שנצרך גם שיעור רצויה לכן נאמר 'ביאה', ומ'ביאה' לבד היינו חושבים שהכוונה כדי גמר ביאה, לכן נאמר 'העראה' ומ'העראה' לבד היינו חושבים שנצרך גם שיעור רצויה לכן נאמר האחרים. ולבסוף נאמר למעשה - שהוא כדי הקפת דקל.
2. אלו ט' דעות מצינו בברייתא - כמה שיעור כדי העראה? וכיצד הגמרא מיישבת חלק מהתנאים שאמרו בברייתא אחרת שיעור אחר? [מסומן בקווים]
 - א. ר' ישמעאל - כדי הקפת דקל ברגל.
 - ב. ר' אליעזר - כדי מזיגת כוס מים בין - - - שהוא שיעור כדי חזרת דקל, ענף שענף ברוח, [ואינו דומה להקפת דקל ברגל] ונסתפק רב אשי - האם שיעור החזרה הוא הלוך וחזור, או עד שנח במקומו. תיקו.
 - ג. רבי יהושע - כדי לשתות את הכוס המזוג - - - וכולל הזמן שצריך למזוג ולשתות.
 - ד. בן עזאי - כדי לצלות ביצה - - - שהוא שיעור כדי לשתות כוס מזוג.
 - ה. ר' עקיבא - כדי לגומע ביצה צלויה - - - וכולל הזמן שצריך לצלותה ולגומעה.
 - ו. רבי יהודה בן בתירא - כדי לגמוע ביצה אחת. ולדבריו דרבי עקיבא אמר: שעדיף לו לומר: כדי לגמוע שלש ביצים זו אחר זו.
 - ז. ר"א בן ירמיה - כדי לקשור שני קצוות חוט שנקרע בעת האריגה. ונסתפק רב אשי - האם מדובר שרחוקים או שקרובים. תיקו.
 - ח. חנין בן פנחס - כדי שתושיט ידה לתוך פיה ליטול קיסם שנתקע בשיניה. ונסתפק רב אשי האם מדובר שמהודק. תיקו.
 - ט. פלימו - כדי שתושיט ידה לסל ליטול ככר, וזכר לדבר: 'כי בעד אשה זונה עד ככר לחם'.
ונסתפק רב אשי: א. האם הככר מהודק. ב. האם הסל חדש. ג. האם הלחם חם. ד. האם בחיטים או בשעורים. ה. האם רך או קשה. תיקו.
3. ר' יוחנן: כל אחד ואחד בעצמו שיעור. וקשה שהרי בן עזאי לא התחתן?
איבעית אימא - התחתן ואח"כ פירש. איבעית אימא - מרבו שמע, איבעית אימא - סוד ה' ליראיו.
4. אלו מאמרים למדנו בעניין זהירות והלכות נטילת ידים [אגב דרשת פלימו 'כי בעד אשה זונה']?
 - א. רב עוריא - כל האוכל לחם בלא נטילת ידים - כאילו בא על אשה זונה, שנאמר: כי בעד אשה זונה עד ככר לחם.
 - ב. רבא דחה ופירש כך - כל הבא על אשה זונה - לסוף מבקש ככר לחם.
 - ג. ר' אלעזר - כל המזלזל בנטילת ידים נעקר מן העולם.
 - ד. רב - מים ראשונים - צריך שיגביה ידיו למעלה שהמים יעברו לכיוון זרועותיו, מים אחרונים - צריך שישפיל ידיו למטה שהמים יטפו מידיו. וכן מצינו בברייתא שיגביה ידיו למעלה, שמא יצאו המים חוץ לפרק ויחזרו ויטמאו את הידים.
 - ה. רבי אבהו - כל האוכל פת בלא נוגב ידים - כאילו אוכל לחם טמא, שנאמר: ויאמר ה' ... וכו'.
5. אלו מימרות למדנו בחומרת עוון אשת איש ועוון גסות הרוח?
 - א. ר' יוחנן - כל אדם שיש בו גסות הרוח - לבסוף נכשל באשת איש, שנא': ואשת איש נפש יקרה תצוד [הוא המשך הפסוק של בעד אשה דלעיל].
 - ב. אמנם רבא למד מפסוק זה - כל הבא על אשת איש, אפילו למד תורה, שהיא יקרה היא מפנינו - מכה"ג שנכנס לפני ולפנים, תצודנו לגיהנם.
 - ג. ר' יוחנן בשם רשב"י - כל אדם שיש בו גסות הרוח - כאילו עובד עכו"ם ור' יוחנן עצמו אמר - כאילו כפר בעיקר.
 - ד. ר' חמא בר חנינא - כאילו בא על כל העריות, עולא - כאילו בנה במה.
 - ה. פירוש הפסוק - 'יד ליד לא ינקה' -
לרב: כל הבא על אשת איש, אפי' הקנהו להקב"ה שמים וארץ כאברהם אבינו, לא ינקה מדינה של גיהנם.
לדבי רבי שילא: אפילו קיבל תורה כמשה רבינו, דכתיב ביה: מימינו אש דת למו, לא ינקה מדינה של גיהנם.
לר' יוחנן: אפילו עושה צדקה בסתר, דכתיב: מתן בסתר יכפה אף וגו', לא ינקה מדינה של גיהנם.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)